

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Dñica in quinq̄agesima Sermo xxviii.

Sumpsit ihs duodecim discipulos suos secreto & ait illis: Ecce ascendimus hierosolimā ē. Lut. 18. Numerus q̄inquagesimus remissionē significat. vnde antiquitus q̄inquagesimus annus erat remissionis in q̄ omnis possessio reuertebat ad pristinum possessorē & servituti mancipatus in ipso anno egrediebat liber. vnde ps. Misericordia mei deus. impetrat remissionē peccatorū. ideo q̄inquagesimo loco connumerat inter alios psalmos. qz vero omnis peccatorū remissio & relaxatio huiutis facta est p mortem xpī & resurrectionem. ideo in hodierna dominica q̄inquagesime legit euangeliū in quo agit de misterio nře redemptiōis & illuminatiōe huam generis. Duo igit tangunt in euangelio. Primū est nostre redemptiōis misteriū predicatuꝝ. Secundū est huane illuminatiōis benefiū impetratiū ibi: si factum est aut cū app̄m quaret. Circa palmū tria facit. pō enim ponit denūtiatio futuroꝝ: Missus p̄s ihs duodecim discipulos suos: Recedebat xp̄us de galilea & veniebat hierosolimā vt patret. nec volunt discipulos post se derelinquere sed assūpsit eos scū. Nota q̄ xp̄us plures predixit aplis passionem suam et mortem. Mat. 16. Vbi postq̄ petrus confessus fuit eū esse filium dei exinde cepit ipse ostendē discipulis q̄ debebat pati hierosolimis et mori atq̄ resurgere. Jam sedo hoc predixit eisdem Mat. 12. Itz tertio pdixit hoc in p̄fī euangelio. Itz q̄rto hoc predixit Mat. 26. scitis quia post bidū pasca fiet et filius hoīs tradetur vt crucifigat. Hoc aut illis sepe predixit ppter q̄nq̄. Primo quidē ut colloquendo cū carissimis sibi amicis de morte futura reuelaret illis secretum montis sue. Proū. 25. Causaz tuā tracta cū amico tuo iugiter Sedo vt mortis xpī haberent meditationez & memoriam. Nam b̄m q̄ dicit Cris. Omnis salus hoīm in morte xpī posita est. Vñ facile non debet labi a memoria Tre. 3. Memoria memoz ero & tabescet in me aīa mea. Tertio b̄m Gre. vt non dubitarent eū resurrectuꝝ sicut predixerat. qui etiā suam passionē et mortem annunciauerat ita q̄ sic videbant esse vera q̄ dixerat de morte. sic non dubitarent resurrectionis veritatē. Quarto b̄m Iero. vt ignominia crucis fortius sustinerent. nā tribulatio que supuenit expectantib⁹ leuica inuenit q̄ si repentina venisset. Quinto b̄m Thop. vt esset testis q̄ scientor & voluntarie patiebat. manifestum enim est q̄ ille voluntarie patitur. qui prenoscit mortem. et cū posset fugere non tamen fugit. Mat. 13. Qui sil ascenderit

Sermo

am eo de galilea in iherusalem, qui usque nunc sunt testes eius ad plenitatem. Deinde explicat passionem suam et ait illis primo quatuor ad prophetam: Ecce quis in presenti, et quia voluntarie patitur subiungit: ascendimus sponte scilicet Mar. 10. Erant in via ascensiones in iherusalem et procedebat illos ihesus et stupebant. quod sic voluntarie preibat ad mortem, quia enim mors est finis omnium terribilius et terror maximus. ideo stupebant discipuli quod sic voluntarie et constanter ascendebat hierosolimam. Item quatuor ad locum: hierosolima, qui est locus sic tipici ita et veri sacrificij Luc. 13. non capit, non decet prophetam pire extra iherusalem. Item quatuor ad plenitudinem passionis: et consumabunt omnia: quia nec iota unum nec unus aper preteribit a lege donec omnia siant, unde accepto acto in cruce clamauit consumatum est Joh. 19. Itē quatuor ad veritatem scripture sua enim passio verificauit ea que prophetarum scripture predixerat, gratia enim et veritas per ihesum christum facta est. Ideo subdit: que scripta sunt per prophetas de filio hominis: quia hic natura quo erat filius huius mundi eam conueniebat sibi pati. Nota quod iam erant implete scripture prophetarum de incarnatione salvatoris, de nativitate, de predicatione euangelij, de miraculis, solum passionis misterium restabat impleni, quo facto omnis consumata fuerunt scripture. Vnde christus in cruce cum accepisset aeratum dixit, consumatum est. Sed o signum explicat que ventura sint super eum: Tradet enim gentibus: tanquam extraneus et alienus, psalmi. Extraneus fadus sum fratribus meis et perigrinus filius matris mee. Itz et illudetur ac si esset satyus ab di dicit. Dominus viri federis tui illusur tibi. inuidetur aduersum te viri pacis tue: et flagellabitur tanquam reus, psalmi. Et sui flagellatur tota die: Et conspuetur: tanquam immundus et abominabilis, psalmi. Posuerunt me abominationem sibi: Et postquam flagellauerit occident eum velut incorrigibilem. Daniel. 9. post ebdomadas, 60. duas occidetur christus, dicit beatus bernardus. Ne fratres carissimi libertas captiuorum traditur, gloria angelorum illudetur, dominus omnium flagellatur, et speculum sine macula et candor lucis eternae conspuetur, vita hominum occidetur: et tercia die resurget: tanquam deus vite et mortis triumphator. Nota quod traditus fuit christus a deo et hominibus valde differenter, nam primo tradidit eum deus pater, non propter propriam sed propter communem humani generis utilitatem. Rom. 8. proprio suo filio non peperat deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum propter communitatem enim nostram non neglexit deus mortem filii. Vnde dicit Ambrosius in libro de vita beatissima. Considera affectum paternum quod pietate est quod moritum

xxvii

filij suscepit percutiū quasi cibitatis hancit dolere ne tibi piret
fructus redemptionis. tñ fuit dñs studium tue salutis vt xps
modum de suo plicituretur. dum te lucraret. O pposito mō tra-
didit eū iudas scz cupiditate pprī comodi Mat. 26. quid vul-
tis mihi dare et ego vobis eum tradam. Item traditus fuit be-
mignitate sancti spiritus ad nrām emundationem. Heb. 9. Per
spiritum sanctum semetipm obtulit immaculat̄ deo. emunda-
bit conscientiā nostrā ab operib⁹ mortuis. sed principes sacer-
dotum tradidēt eum ligatum pontio pilato presidi. non qui-
dem affectu benigno. sed ppter odium & inuidiam Mat. 22. sci-
ebat pilatus q̄ p inuidiam tradidissent eū. Item tradidit xps
semetipsum vt diuinū beneplacitū adimpleret Eph. 5. tradidit
semetipsum p nobis oblationez & hostiam deo in odorem sua-
uitatis. Vnd Johis. 6. Descendi de celo non vt faciā voluntā-
tem meam. b̄ voluntatem eius qui misit me. sed pilatus tradi-
dit eum crucifigendū. non ut adimpleret beneplacitū diuine
voluntatis. b̄ vt satissaceret puerse voluntati iudeoz. Luc. 23
Ihesum flagellatū tradidit voluntati eoꝝ C Nota etiaꝝ
q̄ sicut freneticus qñcō comp̄hendit hoīem sapientem et illudit
libi. sic a freneticis hoībus illusus est xpus in passione. nam p̄o
illuserunt eius sapientie fm q̄ legit Luc. 22. Q̄ ministri ponti-
ficium illudebant eum & relabant faciem eius paudentes dice-
bant. ppheta quis est qui te pessit. Sedo illuserūt eius innocē-
cie & mansuetudini Luc. 23. Spreuit illū herodes cum exercitu
suo & illusit induitū & ueste alba remisit ad pilatū. Tercio illus-
serunt eius regie dignitati. qñ ad modum regis induerunt eū
purpura. & coronam spineam illi imposuerūt & optrum regale
arundinem viz dederunt in dextra eius. & genuflexo ante eum
illudebant ei dicentes. Nue rex iudeoz. Quarto illuserunt eiꝝ
veritati et omnipotencie qñ imperabant ei in cruce pendenti. q̄
alios saluasset seipm saluare nō poterat Mat. 22. Principes sa-
cerdotum illudentes cū scribis & seniorib⁹ dicebāt. alios saluos
seat seipm non potest saluū facere D Item nota q̄ qua-
drupliciter flagellatus fuit xpus Primo in corde de timore & su-
ga atq̄ psecutione discipuloꝝ Ecol. 22. Supposuerunt in cogi-
tatu meo flagella. Item flagellatus fuit clamoribus & furiosis
vocibus iudeoz clamantiū. crucifice crucifice eum. Ilaū. 3. ve-
tibi cunctas sanguinum non recedit a te vox flagelli & vox impe-
tus rote et equi frementis. Item flagellatus fuit duris pausio-
nibus Mat. 26. Colaphis eum occiderunt. alij autem alapas i
faecem eius dederunt. Itz flagellatus fuit toto corpore crebris

Sermon

verbis & ad columnam ligatus sum morem legis romanorum
Io. 19. Tunc apprehendit pilatus eum & flagellauit. Item nota
quod illa gloriosa Christi facies bis legite fuisse consputa. & talibus sor-
dibus maculata. Primo in domo principis sacerdotum a iudeis
ministris pontificis. ut legitur Mat. 26. Secundo fuit disputa a gen-
tilibus in pretorio pilati. cum iam esset morti iudicatus. ut legitur
Mat. 27. ¶ Item non circa occasionem Christi quod occidit
iudei furiosi mansuetum Gen. 49. In furore suo occiderunt virum
maleditus furore eorum quod pertinax & indignatio eorum quia dura.
& non queruntur viam occiderent. sed innocentem & mansuetum. Psa.
53. Sicut ovis ad occasionem ducuntur & sicut agnus coram tonante
le obmutescet. Item occidit audaces & temerarios subditos. prin-
cipem proprium quib[us] dia pot illud. 2. Reg. 1. quae non timuisti
mittere manu ut occidens Christum dominum. Item occiderunt malis co-
loni filium patris familias Mat. 21. Agricole videntes filium eius
dixerunt intra se hic est heres venire occidamus eum et habebimus
hereditatem eius. Post dolorosam Christi mortem sequitur gloriosa resur-
rectio Christi: quia tercia die resurget: in qua resurrectione mirabi-
lis facta est commutatio gloriae per passionem & mortem. nam in passio-
ne traditus fuit gentibus sed ipsi resurgentibus deus pater tradidit
gentes. ps. Postula a me. & dabo tibi gentes hereditatem tuam.
Item illusus fuit. sed ipse resurgens iudeos illusores delusit. quod
credebat eum intra sepulcri itineri angustias. Pro. 3. Ipse de-
ducet illusos eius & mansuetis dabit gloriam. Item flagellatus fuit
sed ipse resurgens flagellum romanorum super eos induxit Psa. 28.
Et flagellum mundans cum transierit. eritis enim in conciliatione
quoniamque pertransierit tolleret vos. Item sedatus fuit disputationibus
h[oc] ipse velut flos pulcherrimus resurrexit. ps. Rescoruit caro mea
Item occasus fuit. h[oc] ipse immortalis resurrexit. Ro. 6. Christus re-
surgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non domma-
bitur. Ecce igitur quod admirabilis commutatio dextre excelsi. quam
ad respetus demoratus est fletus sed ad matutinum leticia. vere a
domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris. Tercio
ponitur predicatorum verborum latencia: & ipsi duodecim apostoli n[on]
h[ab]ilis h[ab]uerunt nec intellexerunt quod vellet dicere de tra-
ditione nec de illusione. nec de flagellatione. nec de disputatione
nec de occasione. nec de resurrectione: Erat enim verbum istud ab
secundum ab eis: dispensatione hoc agebat ut ista predicatio
illis esset abscondita. ne ante tempus mortis afficerent melitia de
morte Christi: et non intelligebant que dicebantur. ¶ Sed quod
pus illis ista predicebat si non intelligebant. Et dicendum quod

xxvii

hoc ideo ut tu viderent xpm pati verboz ipsi recordati ea intelligerent & cognoscerent. quia oia illa futura preuidiss. sicut alqñ sompniam q m vigilia nec recordamur nec intelligim9 sed ex aliquo qd fit in vigilia recordationu sompnij intellectu3 apprehendimus. Sed dubiu est unde hoc attingit q iudei intellexerunt verba salvatoris eti obscure loquentis de sua passione. quale fuit illud. Ego si exaltatus fuero a tra omnia trahaz ad meipm Joh. 12. hoc verbum mortis eti obscure intellexerit apli vero loquem dñm aper te non intelligebant. Ad hoc res pōdet glo di. Quid iudei tōrepant occidere xpm & imaginabant circa mortem eius. unde eti obscure verba mortis eius intelligebant. qz erant sona desiderijs eoꝝ. apli vero ppter tria hæc non intelligebant. Primo qz sic eum tenerime diligebant. qz dilectio ablo:bebat intellectu verboz mortis eius. sicut Xu. dicit de seipso. qz tm diligebat amicū suum q morte eius ymaginari non poterat. Secundo qz eu credebant eē dñs. cui non conuenit mori. Tertio quia verba mortis eius credebant esse locutiones parabolicas. vñ nō conabant ea intelligere nisi hm q sonabat.

Secunda pars. G

Eundo cū dicit. Factum est aut. tangit cuiusdam eti illuminatio mirabilis. p quā significatur interne illuminationis beneficij impletatū. Sed circa hec do mini miracula vident dissonare euangeliste q̄tum ad duo. scz m nō Mat. enim dicit qz duo fuerunt illuminati eccl a dñs Magi vero et Luc. vñ solum noiant. Item dissonant q̄tum ad loci. Lucas em dicit qz hoc factum est cum appinquaret dñs hierico. Mat. vero et Marcus dicunt hoc factū fuisse illo egrediente ciuitatem. Et sic p̄t qz ista dissonantia faciliter tollitur hm Aug. de sensu euangelistarꝫ. vt dicatur qz dñs in hierico tres eos illuminauerit. vñ in egressu ciuitatis de quo lucas loquit. Duos bo in egressu ciuitatis quos ambos commemorat Mat. Marcus vero alterum tm scz barthimeū thime filium. Tangant at qnqz circa hec dñi miracula. Primū ē mendicatatis recitas: Factū est aut cū appinquaret hierico: Hierico est ciuitas inter galileam & iudeaz. Vnde ascendebat dñs in hierico quo ibat. vnde ad ipsam ciuitatē declinavit. qtenus hm die sanaret in ea multos male habentes: Cetus quidā: Ecce tristis infirmitas. Thob. 5. quale mihi gaudiū est qui in tenebris se deo & lumen celi non video: Sedebat secus viā mendicans vē expediebat sibi mendicare quia iuxta vulgare dicitur. nulla est maior paupertas q̄ carere lumine in quo habet verecunda condī